

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theologia Moralis Universa, Complectens Omnia Morum
Præcepta, Et Principia Decisionis Omnium Conscientiæ
Casuum, Suis Quæque Momentis Stabilita**

Ad usum Parochorum, & Confessariorum

Continens Tractatus de Conscientia, de Legibus, de Peccatis, de Virtutibus
Theologicis, de Religione, & Beneficiis. Adjunctis in hac editione
Propositionibus ad hanc usque proscriptis

Antoine, Paul-Gabriel

Ingolstadii, 1734

VD18 90392140

Q. 3. An & quarum rerum fides explicita præcepta sit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40986

rit, quod per gratiam Spiritus Sancti mun-
dum renovaverit, & quod de Spiritu San-
cto conceptus fuerit. 3. Ex Symbolo Atha-
nasii ab Ecclesia usu recepto, & approbato,
ibi: *Fides Catholica hac est, ut unum De-
um in Trinitate, & Trinitatem in unita-
te veneremur, &c...* Sed necessarium est
ad aeternam salutem, ut *Incarnationem*
quoque Domini nostri Iesu Christi fideliter
credat, &c... Hac est fides Catholica,
quam nisi quisque fideliter, firmiterque cre-
derit, salvus esse non poterit.

Resp. IV. Necesse est necessitate medii,
ut adulti credant generatim vera esse om-
nia, quæ à Deo revelata, & promissa sunt,
quæque per Ecclesiam credenda proposuit;
ideoque credant implicitè omnia Fidei
dogmata. Ex Trid. sess. 6. cap. 6. supra
cit. Et verò auctoritas Dei revelantis exi-
git, ut saltem sic generatim credantur om-
nia, quæ ipse revelavit.

Q. 3. An, & quarum rerum fides expli-
cita præcepta sit?

Roſp. I. Extat præceptum speciale Fidei.
Constat 1. ex Marc. 1. *Credite Evangelio,*
& cap. ult. *Prædicate Evangelium...* qui
non crediderit, condemnabitur. 2. Quia
Innoc. XI. damnavit hanc propos. *Fides*
non censetur cadere sub præceptum specia-
le, & secundum se. Hoc præceptum obli-
Z 2 zat

gat tum ad credendum, & confiten-
dum, tum ad discendum, quæ cre-
denda sunt. Prohibetque omnem infi-
delitatem internam, ac externam, & igno-
rantiam credendorum.

Resp. II. Ex communi, Omnes adulti
tenantur sub mortali ob materiæ gravita-
tem, credere explicitè, ideoque scire, & ad-
discere. 1. Mysteria Trinitatis, & Incar-
nationis; nam omnia, quæ sunt necessaria
necessitate medii, sunt etiam adultis ne-
cessaria necessitate præcepti, si sint in eo-
rum potestate; quia quisque tenerur om-
nia media ad salutem necessaria assumere,
cùm ex lege divina, & charitate sui tenca-
tur salutem suam procurare.

2. Omnes Articulos Symboli, saltem
quoad substantiam, & sensum, ita ut de sin-
gulis interrogati scient respondere. Con-
stat tum ex Marc. ult. cit. tum ex Cano-
nibus 58. 59. 105. dist. 4. de Consecr. &
Catechismo Romano: tum ex praxi per-
petua Ecclesiæ, quæ semper Symboli noti-
tiam à fidelibus exegit, nec ullum adultum
sine illa ad Baptismum admisit: tum quia
præceptum Fidei obligat per se ad præci-
pua saltem Fidei Christianæ capita, seu ar-
ticulos cognoscendum, & credendum; id-
que exigit status, ac professio hominis Chri-
stiani, qui debet scire Mysteria, & Doctri-
nam Christi, saltem quoad substantialia
capita, quæ ut omnibus cognoscenda, &

cre.

credenda Apostoli divino instinctu disposerunt.

3. Sacra menta, saltem ea, quæ debent, aut volunt suscipere, corum efficaciam, & dispositiones necessarias ad ea debitè, & utiliter recipienda: nam sine tali cognitione non possunt illa religiosè, ac dignè suscire. Item Sacrificium Missæ; nam tenentur ei reverenter, ac devotè interesse.

4. Tenentur scire omnia Dei, & Ecclesiæ præcepta, & omnes obligationes ad suum statum, munus, ac officium pertinentes: nam singula præcepta obligant ad sui cognitionem, cùm sine ea observari nequeant: præcipiens enim finem præcipit simul media ad illum necessaria. Imò, ut notat De Lugo, cognitio, & fides mandatorum Dei necessaria est non solùm ex præcepto aliarum virtutum, sed etiam ex ipsa virtute Fidei, quatenus sunt veritates à Deo revelatæ, ut ab omnibus credantur, & in proxim reducantur: nam quando Deus aliquid universaliter præcipit, atque proponebit, & revelat, ut à subditis omnibus observetur, ipsa virtus Fidei obligat ad credendum, positivè præceptum, & ad audiendum & cognoscendum illud. Neque hæc possunt sine gravi irreverentia contra auctoritatem divinam omitti.

5. Orationem Dominicam: nam datur præceptum orandi. Et hæc oratio præscripta est à Christo Mat. 6. sic orabitis,

Ecclesia dicit in Missa : *Præceptis salutari bus moniti... audemus dicere , Paternoster, &c. Continetque omnia à Deo petenda. Ex præcepto autem Ecclesiæ , & consuetudine vim legis habente tenentur omnes scire memoriter Symbolum Apostolorum , Decalogum , Orationem Domini-
cam , & quidem linguâ, quam intelligent, atque etiam modum formandæ Crucis. Debent autem horum omnium sensum percipere, cùm debeat ista scire , ut res Fidei credant, & servent præcepta. Idem videtur de Salutatione Angelica ob con-
fuetudinem Ecclesiæ curantis, & exigentis, ut discatur , & usum omnium fidelium, contra quem qui illam addiscere , negli-
geret, ab omnibus meritò reprehendere-
tur.*

Porro hæc omnia tenentur pueri addiscere pro suo captu , cùm primū usum rationis assecuti fuerint : quia tunc debent vitam suam ad finem ultimum dirigere, elicere actus Fidei, Spei, & Charitatis, servare mandata, &c. Unde tenentur parentes ea tunc ipsos docere vel per se vel per alios. Hinc peccant mortaliter. 1. Omnes qui ista culpabiliter ignorant , vel discere negligunt 2. Parentes, Domini, & Superiores, qui non curant , ut liberi, & subditi hæc omnia calleant. 3. Parochi, qui oves suas in iis diligenter non erudit, &c.

Not.

Not. Parochi , Confessarii, & Concionatores tenentur eam scientiam rerum Fidei, & præceptorum habere , ut & aliis explicare , & difficultates saltem communes intelligere, ac diluere possint; alioqui non possunt alios rectè instituere , ex Malach. 2. *Labia enim Sacerdotis custodient scientiam, & legem requirent ex ore ejus, quia Angelus Domini exercituum est.* Episcopi verò longè ampliorem & perfectiorem cognitionem habere debent, cùm ex officio teneantur fidem explicare, tueri, & fallacias hæreticorum dissolvere. ex cap. I. ad Tit. & I. Tim. 3. *Oportet Episcopum esse Doctorem.*

Q. 4. *Quandonam præceptum Fidei interne obligat?*

Not. Præceptum aliud est affirmativum, aliud negativum ; affirmativum est, quod aliquem actum positivum præcipit primariò, & ratione sui; obligatque semper, sed non pro omni tempore. *Præcepta affirmativa.* (inquit S.Th. 2. 2.q.3. a. 2.) non obligant ad semper, nisi si semper obligent. Obligant autem pro loco, & tempore secundum alias circumstantias debitas ... Præceptum negativum est illud, quod vetat aliquem actum, obligatque semper, & pro omni tempore. In quolibet autem præcepto, affirmativo divino, quo præcipitur

Z 4

actus